

ת"פ 1055/06/14 - מדינת ישראל נגד יעקב קניגשטיין, אהרון אילוז, טכנוספירה בע"מ, אלקי ג'ייקובס גזית, אלקי ג'ייקובס - עיצוב אירועים בע"מ

בית משפט השלום בנתניה

23 דצמבר 2014

ת"פ 1055-06-14 מדינת ישראל נ' קניגשטיין ואח'

בפני כב' השופט עוז ניר נאוי

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. יעקב קניגשטיין

2. אהרון אילוז

3. טכנוספירה בע"מ

4. אלקי ג'ייקובס גזית

5. אלקי ג'ייקובס - עיצוב אירועים בע"מ

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עוה"ד עופרה אורנשטיין

הנאשמת 4 - בעצמה ובא כוחה עוה"ד שדה

ב"כ הנאשמת 5 - עוה"ד שדה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין (נאשמות 4 ו- 5)

הנאשמות הורשעו על פי הודאתן במיוחס להם בכתב האישום, עבירה של שימוש במקרקעין ללא היתר, ובסטיה מתוכנית ושימוש בקרקע חקלאית.

כמתואר בכתב האישום, הנאשמות עוסקות באירועים והחזיקו בשטח של כ- 700 מ"ר לצרכי משרד ומחסן לציד דקורציה לאירועים. מחסן זה הינו חלק ממחסן בשטח כולל של כ- 1300 מטר בבעלותו של נאשם אחר בתיק זה ואשר על פי היתר הבניה שניתן לו, הינו למטרת לול.

ב"כ המאשימה טענה לתועלת הכלכלית הרבה אותה מפיקים נאשמים בעבירות מעין אלה. נטען כי חרף העובדה כי

התראה נמסרה לנאשמות בחודש אוקטובר 2013, חקירה נערכה בחודש פברואר 2014, פינו הנאשמות את המחסן רק בסוף חודש אוקטובר 2014.

ב"כ המאשימה טענה כי מדובר בעבירה נפוצה ולפיכך ובהתאם לה הענישה הנוהגת מתחם הקנס צריך לנוע בין 30,000 ₪ עד 70,000 ₪ כאשר על המנהלת יש להשית קנס בשיעור 30,000 ₪ ועל החברה קנס בשיעור 70,000 ₪.

ב"כ הנאשמות טען כי בשים לב לפסיקה הרי שרף הענישה צריך להיות נמוך משמעותי בפרט כאשר מדובר במחסן ולא בעסק אחר.

נטען כי הנאשמת פעלה באופן מיידי לפינוי המושכר ופרק זמן של כ- 9 חודשים ממועד חקירתה הינו בהחלט פרק זמן מהיר וסביר בנסיבות הענין.

בנסיבות אלה, ובשים לב לגזר דין בקשר עם נאשמת אחר באותו מתחם, עתר הסנגור להשית על הנאשמות קנס הנמוך מסך 12,000 ₪.

דין

כבר נפסק לא אחת, כי בתי המשפט מצווים להלחם בתופעה הפסולה של שימוש פסול במקרקעין שייעודן חקלאי, כאשר המוטיבציה לביצוע עבירות אלה הינה כלכלית.

מטבע הדברים, הואיל והמחסן נשוא כתב האישום פונה זה מכבר, המחלוקת הינה באשר לגובה הקנס.

כפי שקבעתי בגזרי דין קודמים מתחם העונש ההולם הינו קנס הנע בין עשרות אלפי ₪ למאות אלפי ₪. בענין זה אפנה לתיק 39772-05-14 מדינת ישראל נ' אלדר ואח' גזר דין מיום 11.12.14.

כפי שקבעתי בגזר דין זה, סבורני כי מקום בו נאשם פועל לפינוי הנכס בו נעשה השימוש הפסול באופן מיידי, יש לזקוף זאת לקולא ולהימנע ממיצוי הדין וזאת בפרט כאשר מדובר בנאשמים נעדרי עבר פלילי מכל סוג שהוא.

התייחסתי אף בגזר הדין הנ"ל לאופיו של המקום בו פעל עסקם של הנאשמות ברשפון, אשר כבר מזמן אינו בעל אופי חקלאי וענין זה יש לקחת בחשבון גם כן טרם גזירת הדין.

בעיקר לקחתי בחשבון את העובדה כי הנאשמות הגיעו לבית המשפט בידיים נקיות וכבר במועד הדיון הראשון בתיק הודו

במיוחס להם בכתב האישום לאחר שהנכס פונה.

סבורני כי בנסיבות אלה הפסיקה אשר הוצגה על ידי ב"כ המאשימה אינה מתאימה בכל הכבוד למקרה דנן.

לקחתי אף בחשבון את העובדה כי מדובר במחסן ולא בעסק פעיל המקבל לקוחות ואף ענין זה מהווה שיקול לקולא.

בנסיבות אלה, לאחר שלקחתי בחשבון את טענות הצדדים והפסיקה שהוצגה, אני גוזר על הנאשמות את העונשים הבאים:

על נאשמת 4 קנס בסך 8,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 8 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 15.1.15 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן.

הנאשמת תחתום על התחייבות להימנע מעבירות בהן הורשעה על סך 25,000 ₪ בתוקף למשך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם תוך 7 ימים שאם לא כן תאסר הנאשמת למשך 7 ימים.

על נאשמת 5 קנס בסך 12,000 ₪.

הקנס ישולם ב- 12 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 15.1.15 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום א' טבת תשע"ה, 23/12/2014 במעמד הנוכחים.

עוז ניר נאוי , שופט